

Czwartek, 4 lutego 2016 r.

P8_TA(2016)0050

Rola władz lokalnych i regionalnych w europejskich funduszach strukturalnych i inwestycyjnych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawie roli władz lokalnych i regionalnych w europejskich funduszach strukturalnych i inwestycyjnych (2015/3013(RSP))

(2018/C 035/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 174–178 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów”),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006⁽²⁾,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Regionów z dnia 9 lipca 2015 r. zatytułowaną „Wynik negocjacji dotyczących umów partnerstwa oraz programów operacyjnych”,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 grudnia 2015 r. zatytułowany „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego – maksymalizowanie wkładu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych” (COM(2015)0639),
 - uwzględniając białą księgę Komitetu Regionów w sprawie wielopoziomowego sprawowania rządów,
 - uwzględniając pytanie do Komisji w sprawie roli władz lokalnych i regionalnych w europejskich funduszach strukturalnych i inwestycyjnych (O-000012/2016 – B8-0105/2016),
 - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że polityka spójności UE w okresie programowania 2014–2020 nadal stanowi główny instrument inwestycyjny obejmujący wszystkie regiony Unii i że zapewnia ona możliwość rozwoju bardziej oddolnego procesu na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego, sprzyjając tworzeniu miejsc pracy, przedsiębiorczości i innowacyjności na szczeblu gospodarek lokalnych i regionalnych, poprawie jakości życia obywateli oraz wspieraniu solidarności i intensywniejszego rozwoju regionów UE;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z definicją w TFUE celem polityki spójności jest też zmniejszanie różnic gospodarczych, społecznych i terytorialnych między państwami członkowskimi UE i ich regionami za pośrednictwem integrującej strategii;
- C. mając na uwadze, że po raz pierwszy (na okres 2014–2020) stworzono spójne ramy – rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów – ustanawiające wspólne zasady dla pięciu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych: Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR);

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 289.

Czwartek, 4 lutego 2016 r.

- D. mając na uwadze, że wspólne ramy strategiczne wprowadzone na mocy rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów przyczyniają się do zmaksymalizowania oddziaływania i skuteczności wydatkowania środków publicznych oraz umożliwiają powstanie synergii dzięki łączeniu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z innymi programami finansowanymi ze środków UE;
- E. mając na uwadze, że art. 7 rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego stanowi, iż co najmniej 5 % środków z EFRR należy przeznaczyć na wspieranie zintegrowanych działań na rzecz zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich, przy czym miasta i podmioty poniżej szczebla regionalnego lub podmioty lokalne odpowiedzialne za realizację strategii zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich odpowiadają za zadania związane przynajmniej z wyborem operacji;
- F. mając na uwadze, że w obecnym okresie programowania na lata 2014–2020 rozwój lokalny kierowany przez społeczność i lokalne grupy działania również kwalifikują się do finansowania z EFRR i EFS;
- G. mając na uwadze, że zasady partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów określone w art. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów należą do podstawowych zasad europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;
1. podkreśla kluczową rolę władz lokalnych i regionalnych w tworzeniu i wdrażaniu strategii UE, uznając jednocześnie rolę licznych zainteresowanych podmiotów, poczynając od państw członkowskich po społeczności lokalne; ponadto uważa, że bliskie kontakty tych władz z obywatelami oraz różnorodność rządów na szczeblu lokalnym i regionalnym są atutem UE;
 2. popiera synergie i komplementarność między europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi a innymi programami UE, w których władze lokalne i regionalne mogą odgrywać przydatną rolę przy realizacji celów polityki spójności; podkreśla jednak, że jakiegokolwiek przeprogramowanie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych powinno się odbywać zgodnie z postanowieniami rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów i że nowe inicjatywy nie powinny osłabić istoty tych funduszy;
 3. odwołuje się do zasady ściślejszego partnerstwa oraz europejskiego kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa, które określają ramy prawne zaangażowania władz lokalnych i regionalnych oraz wprowadzają minimalne wymogi ich udziału na wszystkich etapach przygotowywania i realizowania programów operacyjnych; uznaje, że choć w większości przypadków konsultowano się z władzami lokalnymi i regionalnymi w czasie negocjacji dotyczących umów partnerstwa i programów operacyjnych, to ich zaangażowanie nigdy nie miało charakteru pełnego partnerstwa; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do całkowitego przestrzegania tych wymogów i dołożenia większych starań na rzecz usunięcia braków;
 4. podkreśla, że poprawa potencjału administracyjnego i zaradzenie słabościom strukturalnym władz lokalnych i regionalnych mają zasadnicze znaczenie dla etapów programowania i realizacji programów operacyjnych oraz dla osiągnięcia wyższego wskaźnika absorpcji środków z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych; w związku z tym wzywa Komisję do zagwarantowania, że władze lokalne i regionalne oraz ich administracje i instytucje będą otrzymywały wsparcie przy budowaniu potencjału, co umożliwi im odgrywanie istotnej roli w polityce spójności, szczególnie w przypadku przekazywania zadań wykonawczych niższemu szczeblom administracji, a zwłaszcza władzom miejskim;
 5. zauważa, że polityka spójności UE jest dobrym przykładem wielopoziomowego sprawowania rządów z podejściem oddolnym, w ramach którego władze lokalne i regionalne, zajmując się europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi, zachowują równowagę między dążeniem Unii do zapewnienia większej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej a skutkami terytorialnymi polityki UE;
 6. zwraca uwagę na znaczenie inicjatywy rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność, w której władze lokalne są partnerami; podkreśla, że należy utrzymać podejście oddolne przy określaniu celów interwencji związanych z potrzebami lokalnymi i regionalnymi;
 7. uważa, że nowe inicjatywy zintegrowanych inwestycji terytorialnych (ZIT) i rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność stanowią dużą zmianę pod względem możliwości łączenia strumieni finansowania z planowaniem dobrze ukierunkowanych inicjatyw lokalnych przez lokalne zainteresowane podmioty;
 8. uważa, że wielopoziomowe sprawowanie rządów wspiera podstawowe cele polityczne UE, takie jak wzrost gospodarczy, postęp społeczny i zrównoważony rozwój, oraz że wzmacnia ono demokratyczny wymiar Unii i zwiększa skuteczność jej działań politycznych;

Czwartek, 4 lutego 2016 r.

9. zwraca uwagę na wyzwania, w których obliczu stoją władze lokalne i regionalne, takie jak globalizacja, zmiana klimatu, bezpieczeństwo energetyczne, przepływy migracyjne i postępująca urbanizacja, przy czym należy pamiętać, że każdy region ma własne specyficzne potrzeby i cechy charakterystyczne;
 10. jest przekonany, że obszary miejskie odgrywają coraz większą rolę we współczesnym świecie i że polityka UE ma istotne znaczenie dla określenia właściwych ram, w których europejskie obszary miejskie będą mogły uwolnić swój potencjał rozwoju;
 11. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania i informowania Parlamentu o wdrażaniu art. 7 rozporządzenia w sprawie EFRR;
 12. uważa, że program UE dla miast może poprawić rozwój oraz wdrażanie polityki i programów, zapewniając tym samym spójniejsze oddziaływanie na miasta i ich wsparcie, a jednocześnie przyczynić się do realizacji wspólnych celów europejskich i krajowych przy pełnym poszanowaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności; podkreśla znaczenie paktu amsterdamskiego i postępu w realizacji określonych w nim celów; zauważa jednak, że w odniesieniu do strategii politycznych UE wywierających wpływ na obszary miejskie i wiejskie należy podjąć działania na rzecz usunięcia utrudnień i niespójności;
 13. wzywa Komisję do dalszego rozwoju wcześniejszych i aktualnych inicjatyw, w tym konsultacji społecznych, w celu określenia środków służących wzmocnieniu roli władz lokalnych i regionalnych w zarządzaniu europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi oraz w ich wdrażaniu za pośrednictwem umów partnerstwa i programów operacyjnych;
 14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Komitetowi Regionów oraz parlamentom narodowym i regionalnym państw członkowskich.
-